

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12CoCsp/26/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4219200475
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Zmeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4219200475.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Zmekovej a sudkýň JUDr. Renáty Pátrovičovej a JUDr. Denisy Šaligovej v spore žalobcov: 1/ P. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXX/XX, XXX XX L., a 2/ Y. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXX/XX, XXX XX L., proti žalovanému: K.I.S. Invest, s.r.o., so sídlom Okružná cesta 56, 945 01 Komárno, IČO: 36 530 191, zastúpenému advokátskou kanceláriou Studio Legale, s.r.o., so sídlom Mostová 2, 811 02 Bratislava, o určenie neplatnosti právnych úkonov, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 10Csp/26/2019-180 zo dňa 07.09.2020 takto

rozhodol:

Odvolačí súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému priznáva voči žalobcom 1/, 2/ náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobcov o určenie neplatnosti zmluvy o úvere, zmluvy o záložnom práve a rozhodcovskej zmluvy a úspešnému žalovanému priznal voči žalobcom 1/, 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobkyňa sa žalobou podanou dňa 07.02.2019 domáhala určenia neplatnosti Zmluvy o úvere č. XXXX/O./XX zo dňa XX.XX.XXXX, Zmluvy o záložnom práve k nehnuteľnosti zo dňa XX.XX.XXXX a Rozhodcovskej zmluvy zo dňa XX.XX.XXXX. Žalobu odôvodnila tým, že so žalovaným uzavrela dňa XX.XX.XXXX Zmluvu o úvere č. XXXX/O./XX, na základe ktorej jej žalovaný poskytol úver vo výške 19.000 eur s tým, že záložcom zabezpečenia pohľadávky žalovaného bol žalobca 2/. Žalobkyňa tvrdila, že na výslovné navádzanie a priamy nátlak žalovaného bol úver určený ako „účelový prevádzkový podnikateľský úver“, čo bolo konanie proti dobrým mravom a obchádzanie zákona, pretože podmienkou poskytnutia úveru bola požiadavka žalovaného, aby si zabezpečila živnostenské oprávnenie, čo si aj musela ako fyzická a nepodnikajúca osoba zabezpečiť. Úver jej bol poskytnutý až po predložení osvedčenia o živnostenskom oprávnení zo dňa XX.XX.XXXX na vykonávanie živnosti Y. X.. Ona požiadala o spotrebiteľský úver, ale žalovaný jej predložil zmluvu o úvere pre živnostníkov, dal jej podmienku na zabezpečenie živnostenského oprávnenia a tým jej znemožnil dosiahnuť ochranu spotrebiteľa pri spotrebiteľských úveroch. Išlo tak o nekalú obchodnú prax, konanie v rozpore s dobrými mravmi a konanie bez odbornej starostlivosti. Dňa XX.XX.XXXX strany sporu uzavreli aj Zmluvu o záložnom práve k nehnuteľnosti, ktorá priamo nadväzovala na Zmluvu o úvere č. XXXX/O./XX z toho istého dňa. Žalovaný jej potom s dátumom vystavenia dňa XX.XX.XXXX zaslal na podpis ním opatrenú a podpísanú Rozhodcovskú zmluvu, v zmysle ktorej všetky spory budú rozhodované v rozhodcovskom konaní jediným nezávislým rozhodcom rozhodcovského Stáleho rozhodcovského súdu X.. Jednostranne vyhotovená rozhodcovská zmluva výlučne zo strany žalovaného je založená na hrubej nerovnováhe v právach a povinnostiach v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľa a je neprijateľnou

zmluvnou podmienkou nútenie žalobkyne podrobiť sa rozhodcovskému konaniu a tým jej uprieť právo obrátiť sa v prípade sporu na všeobecný súd Slovenskej republiky.

2. Žalovaný so žalobou nesúhlasil a odmietol tvrdenie, že žalobkyňa nútil k uzavretiu úverovej zmluvy a že podmieňoval poskytnutie úveru založením živnosti. Žalobkyňa bola informovaná, že poskytuje len obchodné úvery ako produkt, ktorých účel použitia sa viaže k podnikateľskej činnosti dlžníka, a teda o úver môže požiadať akýkoľvek podnikateľský subjekt. Žalobkyňa požiadala o úver v čase, keď už bola živnostníčkou a na dôkaz predložila Osvedčenie o živnostenskom oprávnení zo dňa XX.XX.XXXX na Y. X., ktoré je neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy. Zmluvná dokumentácia bola podpísaná cca mesiac od žiadosti žalobkyne o úver a počas tohto obdobia zvažovala uzavretie úverovej zmluvy. U neho si vymienila individuálne podmienky úveru - výšku mesačnej splátky a konečnú splatnosť. Účel použitia úveru nebol žalobkyňi „vopred daný“ a je určený samým úverovým produktom, resp. jeho charakterom. Pôvodne hradila mesačné splátky a do omeškania sa dostala s úhradou 35. a 36. splátky. Celkove uhradila 5.100 eur a následne jej bola zaslaná výzva na zaplatenie zo dňa XX.XX.XXXX. Súčasťou výzvy bolo Uznanie dlhu a Dohoda o splátkach dlhu; žalobkyňa uznala svoj dlh na základe úverovej zmluvy ku dňu XX.XX.XXXX v sume 30.620 eur a uzavrela dohodu o splátkach tak, že dlh mal byť zaplatený do XX.XX.XXXX v 6 mesačných splátkach. Žalobkyňa však neuhradila ani jednu splátku, a tak sa dlh bez ďalšieho stal splatný v celom svojom rozsahu. Zároveň s výzvou zo dňa XX.XX.XXXX veriteľ zaslal žalobkyňi aj návrh Rozhodcovskej zmluvy z dôvodu, že pôvodne dohodnutý rozhodcovský súd zanikol, a ona rozhodcovskú zmluvu zo dňa XX.XX.XXXX dobrovoľne podpísala. Uviedol, že žalobkyňa nepreukázala naliehavý právny záujem na určení neplatnosti právnych úkonov; nie je zrejmé, v čom spočíva jej údajná právna neistota, resp. neisté právne postavenie. Do podania žaloby ani raz nenamietala neplatnosť úkonov; naopak dňa XX.XX.XXXX uznala svoj dlh v plnom rozsahu a dohodla si splátkový kalendár, preto žalobu považuje za účelovú. Namietané právne úkony sú platné a keďže úverovú zmluvu podpísali dvaja podnikatelia, vznikol medzi nimi obchodnoprávny vzťah, na ktorý sa ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch nevzťahujú. Zo žaloby nie je zrejmé, z akého dôvodu považuje žalobkyňa neplatnú aj zmluvu o záložnom práve k nehnuteľnosti.

3. Po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie mal za preukázané, že dňa XX.XX.XXXX žalovaný ako veriteľ a žalobkyňa 1/ ako dlžník uzavreli Zmluvu o úvere č. XXXX/O./XX, na základe ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť jej úver 19.000 eur za odplatu pri úrokovej sadzbe 26 % ročne a s konečnou splatnosťou úveru dňa XX.XX.XXXX. Úver bol v zmluve označený ako „účelový prevádzkový podnikateľský úver“. V bode 3.2 zmluvy o úvere sú upravené podmienky čerpania úveru, ktoré je dlžník povinný splniť, pričom ako prvá podmienka čerpania úveru je uvedené podnikateľské oprávnenie dlžníka účinné v deň podpisu úverovej zmluvy: živnostenský list Okresného úradu T. X., odbor živnostenského podnikania. V bode 7.1.4 zmluvy o úvere sa nachádza vyhlásenie dlžníka, že o úver požiadal na základe slobodnej vôle, nie v tiesni pod tlakom tretích osôb a výlučne na svoje podnikateľské účely. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy je Osvedčenie o živnostenskom oprávnení vydané Okresným úradom T. X. pod č. E.-T.-E.-XXXX/XXXXXX-X dňa XX.XX.XXXX na vykonávanie živnosti Y. X. so vznikom živnostenského oprávnenia dňa XX.XX.XXXX. Dňa XX.XX.XXXX žalovaný uzavrel so žalobcami 1/, 2/ ako záložcami zmluvu o záložnom práve k nehnuteľnosti na zabezpečenie pohľadávky záložného veriteľa zo zmluvy o úvere č. XXXX/O./XX. Podľa rozhodcovskej zmluvy zo dňa XX.XX.XXXX sa žalovaný a žalobcovia 1/, 2/ ako záložcovia dohodli, že všetky spory, ktoré vzniknú zo Zmluvy o úvere číslo XXXX/O./XX z XX.XX.XXXX, Zmluvy o záložnom práve k nehnuteľnosti z XX.XX.XXXX, Uznaní záväzku a dohody o splátkach, súvisiacich dokumentov, zo zmlúv s nimi súvisiacich, vrátane mimozmluvných nárokov, ktoré vzniknú v budúcnosti z tejto zmluvy alebo v súvislosti s touto zmluvou budú rozhodované v rozhodcovskom konaní. Podľa uznania dlhu a dohody o splátkach zo dňa XX.XX.XXXX žalobkyňa 1/ uznala čo do dôvodu a výšky svoj dlh voči žalovanému ako veriteľovi vo výške 30.620 eur, ktorý vznikol na základe zmluvy o úvere č. XXXX/O./XX z XX.XX.XXXX. Žalobkyňa sa zaviazala uhradiť dlh veriteľovi v mesačných splátkach vždy do 1. dňa v mesiaci do XX.XX.XXXX počnúc dňom XX.XX.XXXX s výškou prvej mesačnej splátky 5.105 eur a ostatnými piatimi splátkami vo výške 5.103 eur. Žalobcovia 1/, 2/ podali dňa XX.XX.XXXX návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zdržaním sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou nehnuteľnosti až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej v konaní o určení neplatnosti zmluvy o úvere a zmluvy o záložnom práve vedenej pred Okresným súdom Komárno pod sp. zn. 10Csp/26/2019. Uznesením č. k. 10Co/264/2019-185 zo dňa 29.01.2020 Krajský súd v Trnave o podanom odvolaní proti rozhodnutiu Okresného súdu Dunajská Streda, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie, rozhodol tak, že uznesenie súdu prvej inštancie zmenil a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol majúca za

to, že hodnoverné osvedčenie nároku žalobcov vo veci samej nebolo naplnené (miera pravdepodobnosti vyhovenia žalobe za daných skutkových tvrdení žalobcu a predložených listinných dôkazov bola nižšia než pravdepodobnosti zamietnutia).

4. Súd prvej inštancie nepovažujúc žalobu za opodstatnenú túto zamietol a svoje rozhodnutie odôvodnil najmä s odkazom na ustanovenie § 497, § 2 ods. 1a 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu 03.12.2014 (ďalej len „Obchodný zákonník“), § 52 ods. 1, 3, 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 03.12.2014 (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon č. 129/2010 Z.z.) a § 137 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

5. Súd prvej inštancie najskôr skúmal, či je žaloba v zmysle § 137 CSP procesne prípustná, pričom žalobcovia odvodzovali prípustnosť žaloby z ustanovenia § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z., podľa ktorého sa spotrebiteľ môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou, vychádzajúc z tvrdenia, že uzavretá bola v skutočnosti spotrebiteľská zmluva o úvere. Súd sa s tým nestotožnil, pretože z celého obsahu zmluvy o úvere je zrejмый jednoznačný podnikateľský účel úveru. Žalobkyňa 1/ si musela byť vedomá, že podpisuje zmluvu s jasne vymedzeným podnikateľským účelom úveru, pričom sa zaviazala poskytnuté finančné prostriedky použiť práve na tento účel. Prílohou úverovej zmluvy je aj osvedčenie o živnostenskom oprávnení, ktoré musela predložiť, aby splnila podmienky poskytnutia úveru. Súd nemal preukázané, že by ju žalovaný nútil vybaviť si živnostenské oprávnenie; žalovaný toto tvrdenie poprel a žalobcovia nepopísali a ani nepreukázali, akým spôsobom mala byť žalobkyňa 1/ žalovaným nútená k vybaveniu si živnostenského oprávnenia. Ak by nemala záujem o podnikateľský úver a žalovaný iný typ úveru neposkytoval, mohla sa v zmysle zmluvnej voľnosti obrátiť na iné finančné inštitúcie. Z jej konaní, predovšetkým z vybavenia si živnostenského oprávnenia ešte pred uzavretím zmluvy o úvere a následným uzavretím zmluvy o úvere s jednoznačne vymedzeným podnikateľským účelom poskytnutého úveru je možné usudzovať, že si musela byť vedomá toho, že so žalovaným uzatvára účelovú podnikateľskú úverovú zmluvu. Pokiaľ žalobcovia tvrdili, že k podpisu zmluvy o poskytnutí účelového podnikateľského úveru malo dôjsť na navádzanie a priamy nátlak žalovaného, toto tvrdenie bolo len všeobecné; neobsahovalo podrobný popis toho, akým konkrétnym konaním mal žalovaný nútiť žalobkyňu 1/ alebo vyvolávať na žalobkyňu 1/ nátlak, aby zmluvu podpísala, a nedostatky v týchto tvrdeniach žalobcov nemohli byť odstránené ani na pojednávaní, keďže žalobcovia sa na pojednávanie bez ospravedlnenia nedostavili. Uvedené tvrdenia o nútení k podpisu zmluvy a o nátlaku zo strany žalovaného žiadnym spôsobom nepreukázali. Súd preto na základe listinných dôkazov a vychádzajúc predovšetkým zo samotného znenia úverovej zmluvy dospel k záveru, že žalobkyňa 1/ pri uzatváraní zmluvy konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, bola si vedomá toho, že zmluvu uzatvára ako fyzická osoba podnikajúca na základe živnostenského oprávnenia, a preto nejde o spotrebiteľskú úverovú zmluvu, ale ide o zmluvu uzavretú medzi dvomi podnikateľskými subjektmi.

6. Žalobcovia žiadali určiť neplatnosť troch právnych úkonov, a to Zmluvy o úvere zo dňa XX.XX.XXXX, Zmluvy o záložnom práve k nehnuteľnosti zo dňa XX.XX.XXXX a Rozhodcovskej zmluvy zo dňa XX.XX.XXXX. Zmluvy a iné právne úkony, ich existencia, platnosť či neplatnosť sú právnymi skutočnosťami (§ 2 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Pre účely ustanovenia § 137 CSP bolo potrebné vnímať žalobu o určenie platnosti - neplatnosti právneho úkonu ako žalobu o určenie právnej skutočnosti. Civilný sporový poriadok pripúšťa žalobu na určenie právnej skutočnosti (a teda i žalobu o neplatnosť právneho úkonu) výlučne za predpokladu, že to vyplýva z právneho predpisu. Takýmto právnym predpisom je napr. zák. č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce v znení neskorších predpisov (žaloba o určenie neplatnosti právneho úkonu o skončení pracovného pomeru podľa § 77), Občiansky zákonník (žaloba nájomcu o určenie neplatnosti výpovede z nájmu bytu podľa § 711 ods. 6 alebo žaloba veriteľa o určenie, že dlžníkove právne úkony sú voči nemu právne neúčinné podľa § 42 a), Obchodný zákonník (žaloba na určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia spoločnosti s ručením obmedzeným podľa § 131, uznesenia valného zhromaždenia akciovej spoločnosti podľa § 183 alebo uznesenia členskej schôdze družstva podľa § 242 a 260) alebo zák. č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona SNR č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov (žaloba o neplatnosť dražby podľa § 21 ods. 2). Pre tieto výnimky (podľa § 137 písm. d/ CSP) je spoločné, že priamo osobitný právny predpis, resp. právna norma vo svojej dikcii priznáva oprávnené osobe domáhať sa na súde určenia tejto právnej skutočnosti.

7. Žalobcovia poukazovali na to, že bola uzavretá spotrebiteľská úverová zmluva a v zmysle § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti takéhoto úveru. Zmluvu o úvere však nemožno považovať za spotrebiteľskú zmluvu, keďže žalobkyňa 1/ pri jej uzatváraní konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a nie ako spotrebiteľ, preto je aplikácia ustanovenia § 11 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch vylúčená. Zo žiadneho iného právneho predpisu nevyplýva, že by bola žaloba o určenie neplatnosti nespotebiteľskej zmluvy o úvere, zmluvy o záložnom práve k nehnuteľnosti zabezpečujúcom pohľadávku z nespotebiteľskej zmluvy o úvere a rozhodcovskej zmluvy prípustná, a tak súd dospel k záveru o procesnej neprípustnosti žaloby žalobcov, čo bolo dôvodom, pre ktorý ju súd v celom rozsahu zamietol bez toho, aby sa zaoberal jej vecnou opodstatnenosťou. Zároveň súd rozhodol aj o trovách konania v zmysle § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. Konštatoval, že žalovaný mal plný úspech, preto mu priznal voči žalobcom 1/, 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O ich výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

8. Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie žalobcovia 1/, 2/, ktorí žiadali napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Nesúhlasili so záverom súdu prvej inštancie o tom, že zmluva o úvere nebola zmluvou spotrebiteľskou. Zotrvali na tom, že žalobkyňa 1/ neuzavrela úverovú zmluvu na podnikateľské účely. Súd z pohľadu vyváženej práv a povinností oboch strán mal pristúpiť k riešeniu, ktorým vyhovie požiadavke aspoň na elementárnu ochranu práv na strane žalobcov, dodržiavajúc zásadu rovnosti zbraní a rovnosti pred zákonom. Tvrdenia žalovaného si súd osvojil napriek tomu, že odporujú logike okolností, za ktorých bola zmluva podpísaná. Zotrvali na tom, že zmluva o úvere bola zmluvou spotrebiteľskou, ktorá je neplatná. Rovnako je neplatná aj rozhodcovská zmluva, pretože nebola individuálne vyjednaná, a správanie sa žalovaného bolo potrebné hodnotiť ako nekalú obchodnú praktiku. Na to mal súd podľa nich prihliadať. Žalovaný kamufluje poskytovanie spotrebiteľských úverov tým, že si vyžaduje osvedčenie o živnostenskom oprávnení alebo iné oprávnenie, na základe ktorého sa zo spotrebiteľa stane podnikateľ bez toho, aby si to prostý občan bez právneho vzdelania uvedomil. S ohľadom na výšku splátok ide o úžeru zo strany žalovaného, ktorý si neoveril bonitu a platobnú schopnosť žalobkyne 1/. V odvolaní žalobcovia namietali aj nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku, pričom rozhodnutie je podľa nich vnútorne rozporné a rozhodnutie je ako celok nepresvedčivé. V konaní bolo porušené ich právo na spravodlivý proces.

9. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť. Poprel opodstatnenosť odvolania žalobcov a poukázal na správne zistený skutkový stav súdom prvej inštancie. Stotožnil sa s argumentáciou uvedenou v odôvodnení rozsudku s tým, že súd prvej inštancie konštatoval absenciu naliehavého právneho záujmu a procesnú neprípustnosť žaloby. Tiež uviedol, že ani rozhodcovská zmluva neobchádzala zákon a žalobcovia tento právny úkon učinili dobrovoľne a slobodne, pričom mali dostatočný časový priestor, aby tento právny úkon odmietli realizovať. Konanie žalovaného nevykazovalo znaky naplnenia skutkovej podstaty úžery a ani neodporovalo dobrým mravom. Súkromnoprávne vzťahy sú založené na autonómii a zmluvnej slobode subjektov týchto vzťahov. Je absolútne irelevantné tvrdenie žalobcov, ktoré navyše nebolo ničím podložené, že si vyžaduje od klientov osvedčenie o živnostenskom oprávnení, na základe ktorého sa zo spotrebiteľa stane podnikateľ bez toho, aby si to prostý občan bez právneho vedomia uvedomil. Pritom žalobcovia podali rozsiahle odvolanie a aj v konaní mali také vyjadrenia, ktoré sú v úplnom rozpore s tvrdeniami žalobcov, ktorí sa prehlasujú za osoby bez právneho vedomia. Žalobcovia nepreukázali naliehavý právny záujem na určovacej žalobe podľa § 137 písm. c) CSP a súd ju správne vyhodnotil ako procesne neprípustnú. Svoje rozhodnutie súd dostatočne odôvodnil, a tak námietka žalobcov v tomto smere vôbec neobstojí. U žalobcov nebolo nijako porušené ani právo na spravodlivý proces, čomu nasvedčuje aj obsah spisu.

10. Žalobcovia v následnom rozsiahlom vyjadrení opätovne namietali dôvodnosť stanoviska žalovaného a zotrvali na podanom odvolaní.

11. Žalovaný v následnej reakcii rovnako zotrval na svojom stanovisku a navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

12. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal vec bez nariadenia pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku (§ 385 ods. 1, § 378 ods. 1, § 219 ods. 3 CSP) a po prejednaní veci urobil záver, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny a ako taký ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Zároveň odvolací súd aplikoval ustanovenie § 387 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. Podľa obsahu spisu je predmetom konania žaloba o určenie neplatnosti Zmluvy o úvere č. XXXX/O./XX zo dňa XX.XX.XXXX, Zmluvy o záložnom práve k nehnuteľnosti zo dňa XX.XX.XXXX a Rozhodcovskej zmluvy zo dňa XX.XX.XXXX, ktoré boli uzavreté so žalovaným ako poskytovateľom úveru žalovanej 1/ na podnikateľské účely. Súd prvej inštancie uzavrel, že žalobkyňa 1/ nijako nepreukázala, že by šlo v danom prípade o spotrebiteľskú zmluvu o úvere uzavretú na podklade zákona č. 129/2010 Z. z. a § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. To zostalo len v polohe tvrdenia, keďže žalobkyňa 1/ neoznačila žiadny relevantný dôkaz a žalovaný na druhej strane poprel, že by ju nútil, aby si vybavila živnostenské oprávnenie s cieľom uzavretia úverovej zmluvy s účelom úveru na podnikanie. Žalobkyňa podľa obsahu spisu skutočne nepreukázala svoje tvrdenia o takom konaní žalovaného, ako to opisovala, a je zrejmé, že úverovú zmluvu a potom aj na ňu nadväzujúce ďalšie dve zmluvy podpísala bez nátlaku žalovaného. Vzhľadom na to súd prvej inštancie prijal správny právny záver o tom, že nejde o spotrebiteľský právny vzťah, na ktorý by bolo možné aplikovať zákon č. 129/2010 Z.z., pretože práve o tento osobitný zákon svoju žalobu opierala. Keďže nešlo o spotrebiteľský právny vzťah, ale šlo o vzťah obchodnoprávny, súd správne skúmal prípustnosť žaloby na základe ustanovenia § 137 CSP, podľa ktorého žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o: a) splnení povinnosti, b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu, c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

14. Žalobcovia opierali žalobu o ustanovenie § 137 písm. d) CSP, pretože určenie neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva z ustanovenia § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. Keďže však spotrebiteľský charakter úverovej zmluvy preukázaný nebol, potom uvedené ustanovenie zákona o spotrebiteľských úveroch nebolo možné na tento prípad aplikovať, a odvolací súd sa v tomto smere stotožnil s právnymi závermi súdu prvej inštancie nielen v prípade žaloby žalobkyne 1/ o určenie neplatnosti zmluvy o úvere, ale aj v časti žaloby o určenie neplatnosti záložnej zmluvy a rozhodcovskej zmluvy, v ktorých vystupoval okrem žalobkyne 1/ aj žalobca 2/. Odôvodnenie napadnutého rozsudku spĺňa všetky náležitosti podľa § 220 ods. 2 CSP, vrátane požiadavky jeho presvedčivosti, pričom z hľadiska splnenia zákonných požiadaviek na jeho odôvodnenie tento rozsudok skutočne arbitrárny nie je. Odvolací súd s ohľadom na všetko vyššie uvedené neakceptoval námietky žalobcov ohľadom nesprávnosti zistenia skutkového stavu, nesprávnosti právneho posúdenia veci a porušenia ich práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/,f/,h/ CSP). Preto v zmysle § 387 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a podľa § 387 ods. 2 CSP na jeho závery odkazuje, vrátane citácie aplikovaných zákonných ustanovení.

15. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný, ktorému podľa § 255 ods. 1 CSP patrí nárok na náhradu trov vynaložených v tomto štádiu konania. Odvolací súd rozhodujúc podľa § 396 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP žalovanému priznal voči žalobcom 1/, 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške týchto trov v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

16. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).